

A MÉGSZ pártoló tagjainak az ÉMI tevékenységét érintő visszatérő kritikája nyomán Golyán László MÉGSZ-elnök levelet küldött az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, dr. György Lászlónak. A levelet Biró Gábor, a MÉGSZ Gyártói és Márkaképviselői Tagozatának elnöke és Gyárfás Attila, a MÉGSZ ügyvezető elnöke állította össze.

„Az épületgépész szakma gyakorló szereplői, a tervezők, a kivitelezők, a gyártók és a munkaátvevők mellett magukat a felhasználókat is kifejezetten hátrányosan érintik az építőiparban és az épületgépészetben használatos termékek minőségtanúsítási előírásaira, és a bevizsgálási módszereire vonatkozó, 2013-ban megjelent szabályozás, a 275/2013. (VII. 16.) kormányrendelet az építési termékek építménybe történő betervezésének, és ennek során a teljesítmény igazolásának részletes szabályairól”

– áll a levél bevezetőjében, majd a következő gondolatokkal folytatódik.

„Az Európai Parlament és a Tanács 2011. március 9-én kibocsátott 305/2011/EU rendelete megállapította az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételeket. Ezen rendelet felhasználásával készült a Kormány hivatkozott rendelete. Az EU rendelet (CPR) azon építési termékekre vonatkozik, amelyeket EU-s harmonizált szabványok szerint gyártanak és CE-jellel vannak ellátva. Ezeket elegendő egyetlen EU-s országban, egy arra kijelölt intézetben bevizsgáltatni, a vizsgálat eredménye ugyanakkor az egész EU-ra érvényes. A magyar rendelet ezzel szemben (nemzeti hatáskörben) minden olyan építési termékre is vonatkozik, amelyet Magyarországon hoznak forgalomba és nem harmonizált szabványok alapján gyártottak.”

A levélírók szerint a magyar rendelet nem tölti be a feladatát. Bonyolultabb és hosszabb az eljárás, mint az EU legtöbb tagállamában, ami jelentősen hátráltatja a jó minőségű, korszerű építési termékek forgalomba hozatalát. Ráadásul a rendszeres ellenőrzés hiányában továbbra is rossz minőségű termékek kerülhetnek az építményekbe.

A levélben tíz pontban vannak összefoglalva az ÉMI tevékenységével és a vonatkozó jogszabállyal kapcsolatos észrevételek, ezekből választottunk ki néhány rövidebbet:

– Az ÉMI kapacitása nem elegendő a rendeletben meghatározott vizsgálatok 90 napos határidőn belüli elvégzésére. Az ajánlatkéréstől a műszaki értékelés kiállításáig gyakran több mint egy év is eltelhet.

– Az ÉMI monopolhelyzetben van a piacon ezzel a szolgáltatással; a versenyhelyzet hiánya meglátszik az árazásban és a hatékonyságban is. Laboratóriumának mérőeszközei nem korszerűek, és a szükséges méréseket csak korlátozottan tudja elvégezni.

– Az ÉMI saját építésitemék-besorolását kell elfogadnia mindenkinek, ami a gyakorlatban értelmezési vitákat eredményez. Az ÉMI ezzel hatósági szerepet vállal fel, ami viszont összeférhetetlen a szolgáltatási tevékenységével. Tapasztaltuk az elmúlt időszakban, hogy olyan termékek is bekerültek az építési termékek közé, amelyeket az épület élettartama alatt a természetes elhasználódásuk folytán többször is cserélni kell.

– Nem logikus az ivóvízzel érintkező építési termékek bevizsgálási rendje. A higiéniai tanúsítást az ÁNTSZ 5 évente végzi, az ÉMI a műszaki szempontból történő tanúsítást ezzel szemben évente: feleslegesen gyakran. Ráadásul a magyar tanúsító a higiéniai tanúsításhoz a hasonló tanúsítást végző intézetek eredményeit teljes mértékben elfogadja, míg az ÉMI a műszaki eredményeket csak részben, és minden tanúsítás alkalmával helyszíni ellenőrzésre utazik a jellemzően külföldi gyártóhoz.

– Számos olyan építési termék van a piacon, amelyek gyenge minőségűek, nincs meg a tanúsítványuk, mégis beépítésre kerülnek az építményekbe. Ezek gyártóinak komoly versenyelőnyük származik abból, hogy az ellenőrzéseket kijátszva jutnak a piacra. Az építési termékek minőségtanúsítványának ellenőrzése nem megoldott.

A tapasztalatok alapján a kormányrendelet és egyes, ezzel kapcsolatos előírások módosítása időszerű lenne, írták a szerzők a levél második felében, majd konkrét javaslatokat is megfogalmaztak.

- Az építési termékek pontosabb meghatározása, a lista évenkénti frissítése.
- Az ivóvízzel érintkező termékek besorolása a már meglévő listába.
- Az ÉMI-t képessé kell tenni a 90 napos vizsgálati határidő betartására.
- Több hazai bevizsgáló intézet kijelölése a tanúsításokra. A versenyhelyzet a legtöbb esetben a szolgáltatás javulásához és az árak csökkenéséhez vezethet.
- A tanúsító intézmények számlái részletesen tartalmazzák az elvégzett tevékenységet.
- Ivóvízzel érintkező építési termékekre a higiéniai tanúsítást észszerű sűrűbben végezni, mint a műszaki ellenőrzést. (pl. 3-5 év).
- Nemzetközileg elismert tanúsító intézetek által bevizsgált termékek könnyített

bevizsgálása, pl. a gyártóhelyi ellenőrzések eredményének kölcsönös elismerése.

- Célszerű lenne a Magyar Épületgépészek Szövetségét és más szakmai szövetségeket bevonni a rendeletmódosító munkába.